Р Е Ш Е Н И Е
№ 45446

гр. София, 18.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в публично заседание на 10.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10067** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от ДЗЗД „Х. С.“ - [населено място], представлявано от И. Г. Р. чрез адвокат Н. Б. и адвокат М. Г. срещу Решение № ПИ-276/31.07.2026г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на ДЗЗД „Х. С.“ - [населено място], представлявано от И. Г. Р. срещу Запорно съобщение /ЗС/ с изх. №С260022-022-146-0001265/22.06.2026г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №С260022-022-0062604/22.06.2026г., издадени от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него ПНОМ поради липса на мотиви, противоречие с процесуалния и материален закон. Жалбоподателят твърди, че е трето лице, различно от длъжника по изпълнителното дело и мярката се явява незаконосъобразна спрямо него. Счита, че е нарушен принципът на съразмерност, регламентиран в чл. 6 от АПК, както и че налице противоречие между фактическите и правни основания за издаване на оспорения акт. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНОМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за

установено от фактическа страна следното:
В ТД на НАП е образувано изпълнително дело (ИД) №261820577/2026 г. по описа на дирекция „Събиране“, ТД на НАП С. срещу „Хипо Солари“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за събиране на установени и изискуеми публични вземания.
В хода на производството по принудително изпълнение от страна на публичния изпълнител, след анализ на имущественото състояние на дружеството е установено, че същото не разполага с движимо или недвижимо имущество, респективно няма данни за открити банкови сметки, но същевременно се извършват сделки по ЗДДС.
На основание чл. 212, ал. 1 от ДОПК са изпратени искания до контрагентите на „Хипо Солари“ЕООД, а именно „Титан“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Агенция за охрана и сигурност СГ-5“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с цел предоставяне на информация относно начините на разплащане по фактури и договори, сключени с процесното дружество.
От получените обяснения и приложените към тях документи се установява, че контрагентите са сключили договори за покупко-продажба на моторни превозни средства, като сумите за закупените автомобили са били преведени по посочената от „Хипо Солари“ЕООД във фактурите банкова сметка с IBAN: [банкова сметка].
Констатирано е от публичния изпълнител, че „Хипо Солари“ ЕООД не е титуляр на посочената банкова сметка, по която е установено разплащане от горните контрагенти.
Титуляр на сметката е ДЗЗД „Х. С.“, ЕИК[ЕИК], в което И. Г. И. е управител и съдружник с процентно участие от 50%. Също така лицето И. Г. И. е управител и едноличен собственик на капитала на „Хипо Солари“ЕООД.
С оспореното Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С260022-022-0062604/22.06.2026 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по сметка на ДЗЗД „Х. С.“, ЕИК[ЕИК], с IBAN: [банкова сметка], BIC: FINVBGSF, находяща се в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в размер на 116 062,00 евро. Посочено е в постановлението, че запорът се налага върху частта на наличните и постъпващи суми по посочената банкова сметка с титуляр ДЗЗД „Х. С.“, в частта на наличните и постъпващи суми по тях в полза на „Хипо Солари“ ЕООД, като длъжник по ИД №261820577/2026 г., съгласно получено признание от трето лице-контрагент, относно разпращане по фактури по посочената банкова сметка.
ПНОМ е връчено на 07.07.2026 г. по електронен път, на декларирания от „Хипо Солари“ ЕООД за кореспонденция с НАП имейл адрес, видно от удостоверение за електронно връчване. ЗС е връчено на 13.07.2026 г. по електронен път на декларирания имейл адрес от ДЗЗД „Х. С.“.
Изпратено е, на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК, запорно съобщение с изх. №С260022-146-0001265/22.06.2026 г., до „Първа инвестиционна банка“ АД.
Съгласно получен в ТД на НАП С., отговор от „Първа инвестиционна банка“ АД, запорът е наложен до размера на посочената в ЗС сума.
С Решение № ПИ-276/31.07.2026г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение като неоснователна жалбата на ДЗЗД „Х. С.“ - [населено място], представлявано от И. Г. Р. срещу Запорно съобщение /ЗС/ с изх. №С260022-022-146-0001265/22.06.2026г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №С260022-022-0062604/22.06.2026г., издадени от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..
При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНОМ е издадено от компетентен публичен

изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК, вр. чл.167, ал.1 от ДОПК, в предвидената в чл.196 от ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на изпълнителен титул, размер на публичните задължения и правни основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки.
При постановяване на оспореното решение е приложен правилно и материалния закон.
Съгласно изричния текст на чл. 197, ал. 5 от ДОПК трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. Анализът на разпоредбата сочи, че същата има за цел защита интересите на трети лица, владеещи вещи към момента на налагането на обезпечителни мерки спрямо тези вещи, тъй като се презумира, че владелецът е и собственик на вещта. Ако обаче се докаже, че въпреки владението вещта не е собственост на третото лице, а на длъжника по изпълнителното производство – мярката се явява законосъобразно наложена и е дължимо отхвърляне на жалбата на третото лице срещу постановлението за нейното налагане по аргумент от чл. 197, ал. 5 изр. 2 от ДОПК.
Видно от представените по делото договори за покупко – продажба на МПС между длъжника по ИД „Хипо Солари“ЕООД като продавач и купувачите „Титан“ ЕООД и „Агенция за охрана и сигурност СГ-5“ ЕООД, дължимата сума за двете продажби съответно от 53 658 евро и 35 700 евро, са заплатени съответно на 14.05.2026г. от „Титан“ ЕООД и на 27.05.2026г. от „Агенция за охрана и сигурност СГ-5“ ЕООД, като съгласно представените фактури за извършени плащания, същите са направени по банкова сметка с IBAN: [банкова сметка], т.е. по сметката на жалбоподателя, но са за трето лице - „Хипо Солари“ЕООД. Следователно сумата в размер 89 358 евро е собственост на длъжника, а не на жалбоподателя ДЗЗД „Х. С.“ към датата на налагане на запора 22.06.2026 г. Жалбоподателят и не твърди, че е придобил правото на собственост върху паричните средства по договори, по които не е страна. Освен това, запорът се налага върху частта на наличните и постъпващи суми по посочената банкова сметка с титуляр ДЗЗД „Х. С.“, само в частта на наличните и постъпващи суми по тях в полза на „Хипо Солари“ ЕООД, като длъжник по ИД №261820577/2026 г., съгласно получено признание от трето лице-контрагент, относно разпращане по фактури по посочената банкова сметка.
По повод жалбата на третото лице решаващият орган не дължи никакво изследване и излагане на мотиви относно наличието на обстоятелствата по чл. 195 от ДОПК при налагане на обезпечителната мярка – простият факт, че запорираната вещ е собственост на длъжника в производството, който е безспорно доказан в конкретния случай, безалтернативно налага оставяне на жалбата на третото лице против постановлението без уважение.
В идентичен смисъл – при стриктно прилагане на приложимата правна норма на чл. 197, ал. 5 изр. 2 от ДОПК – се е произнесъл и решаващият административен орган с проверяваното решение. Наведените от жалбоподателя основания за незаконосъобразност не са налице в случая, а в хода на служебно дължимата проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК не бяха констатирани и други основания за изменение или отмяна на оспорените Запорно съобщение с изх. №С260022-022-146-0001265/22.06.2026г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №С260022-022-0062604/22.06.2026г., издадени от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. и потвърждаващото го решение на горестоящия административен орган. Изложеното квалифицира жалбата като неоснователна и налага отхвърлянето ѝ като неоснователна.
Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по

обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 102, 26 евро /200 лева.
Водим от горното, Административен съд София – град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ДЗЗД „Х. С.“ - [населено място], представлявано от И. Г. Р. срещу Решение № ПИ-276/31.07.2026г. на директора на ТД на НАП С..
ОСЪЖДА ДЗЗД „Х. С.“ - [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Г. Р., заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 102, 26 евро.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: